

Aci, celú d'alú patrúlea versú presintă unú mare interesú limbisticú și gramaticalú, căci ne dá perfectulú *a faptú* subt forma cea vechiá, deosebitá de *a făcutú* și d'alú cronicarilorú *făcerá*. (1)

Deci, úă carte coprinđetőre d'asemenea lucruri trebuie sě fiá d'a-pururea răsfoită de scriitori, și mai alesú de căți cercetěză vechimea, înaintările ori scăderile limbii, datinele cu feluritele lorú formule, istoria desvoltării intelectuale a națiunii.

De unde urměză :

A. Că limbagiulú poporului trebuie respectatú cu sfințeniá, în simplitatea și neregulece-arú presinta, și că e unú păcatú, neiertatú culegătorului de literaturá poporará, cea mai micá schimbare, cea mai micá «corecțiune și 'ntocmire» din parte'i. Acéstá dorință a unora, d'a se da ca sciutori de tóte, dreptú filologi și critici, dreptú archeologi și istorici — cândú póte că nu suntú de-nici-unele — aduce celú mai mare rěu limbii și filologiei ș'aruncá 'n celú mai adâncú discreditú și pe autori și pocitele lorú lucrări.

Cândú, într'úă poesie d'acum câte-va sute de ani sěú într'unú colindú fórté vechiú, ai înlocuitú cuvintele *craviú* și *crăișiorú* printr'acelea de *rege* și *regișiorú*; și cândú, după cartea lui Ács Károly, în locú de

. Cum e sluga
Și stăpánulú,

(1) «Mare zaverá *făcerá*». Grigorie Ureki în «*Domniú țării Moldovii*» cap. XXIII, edit. cit. pag. 184.